

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΑΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΑΤΕΑ

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἑνταυθα
κ. α. συνδρομητάς δρ. Ν. Α. 12.
Ἐξαμηνιαία " " " 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἔξωτερικόν φρ. 18.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμάς. 3.
Διατρίβαι καὶ δικαστικά καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν
συνδρομὴν τοῦ «Ἡλίου» ἢ ἀποτίσωσι
ταύτην καὶ μάλιστα ὅσοι πληρώνουσι καθ'
ἑξαμηνίαν διότι δύο σχεδὸν μῆνες ἀπὸ
τῆς ἐνάρξεως τῆς δευτέρας ἑξαμηνίας
παρήλθον.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς γενικῆς συνελεύσεως
τῶν μετόχων τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας
γνωστοποιεῖ πρὸς τοὺς κ. κ. μετόχους τῆς
ἐταιρίας

Ὅτι, ὑπαρχούσης ἐκκρεμοῦς γενικῆς
συνελεύσεως τῶν μετόχων, θέλουσιν ὑπο-
βληθῆ ἕν αὐτῇ κατὰ τὸ τέλος Μαρτίου
ε. ε. ἢτε λογοδοσία καὶ αἱ λοιπαὶ πράξεις
τῆς διοικήσεως αἱ τοῦ ἔτους 1875 θέλει
δὲ ἐκτελεσθῆ καὶ πᾶσα σχετικὴ πρὸς τὸ
μνηστὲρ ἔτος ἐργασία κατὰ τοὺς ἄρους
τοῦ καταστατικοῦ.

Ἐν Ἐρμουπόλει, τὴν 20 Ἰανουαρίου
1876.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς συνελεύσεως
Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας

ΗΛΙΑΣ ΚΕΧΑΓΙΛΑΣ.

Ἀποβιώσαντος τοῦ προέδρου τῆς συν-
ελεύσεως

Ὁ ἀντιπρόεδρος

Γ. ΓΙΑΝΝΙΚΟΓΛΟΥΣ.

Οἱ σύμβουλοι

ΕΛ. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Δ. ΒΑΦΙΛΑΔΑΚΗΣ.

ΑΔ. ΔΟΜΕΣΤΙΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Γ. ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Μ. Θ. ΠΟΥΡΠΟΥΡΑΣ.

Πρὸς τὸ εὐγενὲς Κοινὸν τῆς
Ἐρμουπόλεως.

Ἐκφράζω τῷ φιλομούσῳ τούτῳ
Κοινῷ τὴν ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην
μου διὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα δι' ὧν
πάντοτε ἐτιμήθην, καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν ὑ-
ποστήριξιν ἧς ἔτυχον κατὰ τὴν χθὲς
δοθεῖσαν εὐεργετικὴν παράστασιν.

Ἐς αἰεὶ δὲ θέλω τηρεῖ τὴν ἀγαθὴν
ἀνάμνησιν τῆς ἐν Ἑλλάδι διαμονῆς μου.

Διατελῶ εὐγνωμῶν
ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΒΟΝΑΣΙΤΣ

α'. ἀπόλυτος ὑψιγράφος τοῦ Θεάτρου
«ΑΠΟΛΛΩΝ».

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ.

Δις ἄχρι τοῦδε, καθ' ὅσον τοῦλάχισ-
τον ἐκ τῆς Ἱστορίας γινώσκομεν, δις
τὰ ἀπ' αἰῶνος πολέμια ταῦτα ἔθνη, τὸ
Ὁσμανικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικόν, ἐν ἀ-
μοιβαίᾳ πολιτικῇ περιελθόντα ἀνάγκη,
ἤλθον εἰς συνεννόησιν, πρὸς ἀποσόθη-
σιν τρίτων κοινῶν αὐτοῖς πολεμίων.

Καὶ πρῶτον μὲν ὅτε Ταμερλάνος
ὁ τῶν Ταρτάρων ἡγήτωρ, ἐπιθυμῶν
τὴν Ὁσμανικὴν νὰ καταλύσῃ μοναρχί-
αν, πρὶν μὲν διεβουκόλει τοὺς Ἑλ-
ληνας, ἀφοῦ δὲ μεθ' ἑκατοντακισμυρίων
νομάδων τὴν Μικρασίαν κατακλύσας,
τοὺς Ὁσμανικοὺς κατέκοψε στρατοῦς
καὶ τὸν Βαγιαζίτην περὶ Ἄγκυραν ἠχ-
μαλώτισεν, ἐκάλυψεν ἔπειτα τὴν χώ-
ραν δι' αἵματος, ἀδιαφόρως δηῶν ἀπο-
τεφρῶν καὶ σφάζων, καὶ τρόπαια ἐκ
κεφαλῶν ἀνεγείρων, οἱ Ἕλληνες τότε
τοῖς Τούρκοις συμμαχήσαντες, ἀπέ-
κρουσαν τὰς προτάσεις αὐτοῦ, προσ-
καλοῦντος αὐτοὺς νὰ τὸν διαπορθμεύ-
σωσιν εἰς Εὐρώπην.

Δεύτερον δὲ περὶ τὰ τέλη τοῦ προ-

παρελθόντος καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρ-
ελθόντος αἰῶνος, ὅτε οἱ πανοῦργοι
Βενετοὶ ὡς προσάται τῶν ὁμοθήσκων
αὐτῶν παρουσιασθέντες Ἑλλήνων,
ἀποβαλόντες ἀκολούθως τὸ προσω-
πεῖον, οὐ μόνον τὴν ἐπ' αὐτῶν κυριαρ-
χίαν τῶν Τούρκων ἐζήτουν νὰ σφετε-
ρισθῶσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν θρησκείαν τῶν
Ἑλλήνων σὺν τῷ ἐθνισμῷ νὰ κατα-
πνίξωσι, πάλιν καὶ τότε οἱ Ἕλληνες
τὴν θρησκείαν καὶ τὸν ἐθνισμόν τῆς
ἐλευθερίας προτιμήσαντες, μετὰ τῶν
Ὁσμανλιδῶν συνεμάχησαν.

Ὅτι δὲ τρίτον ἤδη ἀπὸ τινῶν ἐτῶν
(ἰδίως δὲ ἀπὸ τῆς τελευταίας τοῦ κ. Δε-
ληγεώργη πρωθυπουργίας), ἡ ἰδέα τῆς
Ἑλληνοτουρκικῆς συμφιλίωσεως καλ-
λιεργεῖται καὶ ὡς προπύργιον ἐναντί
τοῦ Πανσλαβισμού ἐνισχύεται, οὐδὲ
ὡς φρονοῦμεν, λανθάνει.

Καὶ κατὰ πόσον μὲν τῶν δύο
τῶν ἐθνῶν τὰ συμφέροντα μέχρι
λους εἰς τὸ αὐτὸ νὰ συνέλθωσι
νανται, κατὰ πόσον δὲ, ἐχόντων τῶν
πραγμάτων, ὡς ἤδη ἔχουσιν, εἶναι
τοῦτο ἐφικτόν, τοῦτο τυγχάνει ζήτημα
πολλῆς σπουδῆς καὶ μελέτης ἀξίον.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα,
εἴπερ ποτὲ, φαίνεται τοῦλάχιστον σή-
μερον ἐπιτεινόμενον, δὲν εἶναι ἀπο-
σκοποῦ νὰ μεταφέρωμεν εἰς τὰς στή-
λας τοῦ «Ἡλίου» περικοπὰς τινὰς ἀ-
ξιολόγων Ἑλληνικῶν καὶ Τουρκικῶν
ἐφημερίδων, περὶ τῶν κοινῇ συμφερόν-
των ἀμφοτέρους τοῖς ἔθνεσι πραγμα-
τευομένων.

Καὶ ἡ μὲν «Ἄζεριδεῖ-Χαβαδὶς» τῆς
Κωνσταντινουπόλεως ἀπαντῶσα εἰς τὴν
«Ὄραν» κατακρίνουσαν τὴν Τουρκίαν
καὶ πῶς ἐλέγχουσαν τὴν λυκοφιλίαν
τῆς γράφει τὰ ἑξῆς:

«Τὰ τῶν Ἑλληνικῶν φύλλον ὑποδει-
κνύουσι μέλανά τινα σημεῖα ἐπὶ τοῦ ὀρί-
ζοντος τούτου τῶν ἀγαθῶν σχέσεων, καὶ
τοι δὲ ὁμολογοῦντα ἀδιστακτως ὅτι ἡ μὴ
ἐξομάλυνσις αὐτῶν προῆλθεν ἐκ τῶν μεγάλων
περισπασμῶν εἰς οὓς περιήγαγον τὴν

Υ. Πύλην ή άνωμαλία τών οικονομικών αυτης και αι παραχαί της Εφορευθίνης, ουχ ήττον δέν παύονται εκφράζοντα τόν πόθον του να ιδωσι τα σημεία ταύτα όσον τάχος έξαφανίζόμενα.

» Τέσσαρες είσιν αι αιτιάσεις άς εκφέρουσι κατά της ήμετέρας κυβερνήσεως τα Αττικά φύλλα: α) Το περί Ιθαγενείας ζήτημα, εις θ ή Πύλη επιμένει να λάβη ως βάσιν τό 1855, έν ή δια πάσας τάς άλλας Ευρωπαϊκάς δυνάμεις και ιδίαν την Ρωσίαν έλαθεν ως βάσιν τό 1858. β) Η βραδύτης της Υ. Πύλης εις την ανάκλησιν του Μεχμέτ Αλή πασά εις τά Έλληνικά μεθόρια, προσκληθέντος άλλαχου, έν ή ή ληστεία δέν έξωντώθη εισέτι όλοσχερώς, και τοϋτο παρά τάς επανειλημμένας υποσχέσεις, άς έδωκεν ή Υ. Πύλη εις την έλληνικήν κυβέρνησιν συνεπεία τών παραστάσεων αυτης επί του προκειμένου. γ) Η βραδύτης της Υ. Πύλης εις τό να εκτελέση τάς υποσχέσεις, άς έδωκεν εις την Έλληνικήν κυβέρνησιν προς μετατόπισιν Κιρκασίωντινων μεταναστών οικισθέντων παρά τά Έλληνικά μεθόρια, και ών ό εκεί οικισμός δυνατόν να παράσχη έν τώ μέλλοντι άφορμήν άντεγκλήσεων μεταξύ τών δύο κρατών. δ) Η άρνησις της Υ. Πύλης του παραχωρήσαι εις την Έλληνικήν κυβέρνησιν την άδειαν ήν ήτησεν αυτη προς συναμολόγησιν έμπορικης συνθήκης μετά της Ρουμανίας, έν ή τά λοιπά κράτη συνήσαν τοιαύτην άπ' ευθείας μετά τών Ηγεμονιών.

» Είπομεν ήδη, ότι τά Αττικά φύλλα καιτοι εκφέροντα τάς άνωτέρω αιτιάσεις δέν διατάζουσιν ουχ ήττον να όμολογήσωσιν ως αίτιον της βραδύτητος της άποπερατώσεως τών ζητημάτων τούτων τούς πολυειδείς και σπουδαίους περισπασμούς της Υ. Πύλης, και ότι τά ζητήματα ταύτα θέλουσιν έξομαλυνθ ή φιλικώς, άμα ως ήθελον παύσει αι περισπασμοί οϋτοι.

» Κρίνομεν περιττόν να είπωμεν ένταύθα ή Υ. Πύλη θέλει σπεύσει έν πρώτῃ ευθεία να λάβη υπ' όψιν τά παράπονα κράτους γείτονος, μεθ' ου διατελεί εις φιλική σχέσει, άρκει μόνον ταύτα να ώσιν εύλογα, ποδεικνύουσα οϋτω πόσον σέβεται τούς φίλους αυτης. Είναι άληθές ότι έν τώ ζήτηματι της Έλληνικής Ιθαγενείας βάσις έλήφθη τό 1855, αλλά νομίζομεν ότι ή άπόφασις αυτη δέν δύναται να γίνη άφορμή παραπόνων, καθ' όσον έλήφθη από κοινοϋ παρά τών αντιπροσώπων εκατέρων τών μερών. Καθόσον άφορρά την πρόσκλησιν του Μεχμέτ Αλή πασά εις άλλην ύπηρεσίαν, ή ύπηρεσία αυτη είναι προσωρινή, πεπεισμεθα δε ότι οι έν Τρικάλοις, Βερατίω και Αργυροκάστρω πολιτικοί και στρατιωτικοί υπάλληλοι ως ύπηρετήσαντες υπό τάς διαταγάς του Μεχμέτ Αλή πασά είσιν ικανοί να ευχαριστήσωσι τάς άρχάς της Λαμίας. Τρανή της πεποιθήσεως ήμών ταύτης άπόδειξις είναι ή επανειλημμένη σύλληψις και τιμωρία ουκ όλίγων ληστών. Αλλως τε δε και ή διαμονή του Μεχμέτ Αλή πασά έν τοις Έλληνικοις μεθορίοις μετά την επάνοδον αυτου εις αυτά δέν θέλει διαρκέσει πολύ, καθ' όσον ή ληστεία έξωντώθη κατά μέγα μέρος.

» Η αίτησις της Έλληνικής Κυβερνήσεως περί της μετατοπίσεως τών παρά τά Έλληνικά μεθόρια οικισθέντων Κιρκασίων μεταναστών προήλθε κατά πᾶσαν πιθανότητα εκ φόβων περί μελλουσών επιδρομών τών

μεταναστών τούτων. Τούτου οϋτως έχοντας, όπως δικασθεασθώσιν οι φόβοι οϋτοι, άρκει μόνον αι άρχαι τών επαρχιών ήμών να εκτελώσι τό καθήκον αυτών κατά γραμμ' τότε βεβαίως ουδεμία άφορμή παραπόνων δοθήσεται. Δέν άρνούμεθα και ήμεις ότι πολλάκις ήκούσθησαν βιοπραγίαι, όιον κλοπαί και τά παραπλήσια, διαπραχθεισαι υπό τών Κιρκασίων' άλλ' οι Κιρκάσιοι είσι δεδεμένοι προς άλλήλους δι' αλύσειω, έγυήσεων υποχρεουσών τούς προϋχοντας αυτών να παραδίδωσιν άδιστακτως και άνευ άναβολής πάντα κακούργον μεταξύ αυτών Τούτου δε οϋτως έχοντας, πεπεισμεθα, ότι οι Έλληνες δέν θα βραδύνωσι να έννοήσωσι δι' έργων, ότι οι Κιρκάσιοι κατ' ουδέν διαφέρουσιν ως προς την εις τούς νόμους και την κυβέρνησιν ευπίθειαν τών άλλων λαών της αυτοκρατορίας.

(έπεται συνέχεια)

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ.

—ο—

Μη κατορθωθείτης έν τῃ Βουλῃ άπαρτίας οϋδδ κατά την συνεδρίασιν της 26 λήγοντος διότι μόνον περί τούς 70 εκ τών βουλευτών συνήλθον, εκηρύχθη ή λήξις της συνόδου δια του έξῆς διατάγματος.

« ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

« Έχοντες υπ' όψιν τό άρθρον 57 του Συντάγματος, κηρύττομεν την λήξιν της Α'. Συνόδου της Ζ'. Βουλευτικής περιόδου.

Ο πρόεδρος του ήμετέρου ύπουργικού συμβουλίου, ύπουργός τών Έσωτερικών, θέλει δημοσιεύσει και εκτελέσει τό παρόν Διάταγμα.»

Έν Αθήναις, τῆ 26 Ιανουαρίου 1866.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΑ.

Ός ήτο γνωστόν την 26 λήγοντος περί την 11 ώραν ήξαστο τών επί τών επισκοπικών έρμασιών αυτου τό ειδικόν δικαστήριο έν τῃ παλαιῃ βουλευτηρίῳ τακτοποιηθέντι ως έξῆς.

Όπου εκειτο πρότερον τό Προεδρείον της Βουλῆς είναι νυν ή έδρα τών δικαστών. Εξούς πρό της έδρας είναι τό θρανιον τών κατηγορουμένων, δεξιά τούτων είναι ή θέσις τών συνηγόρων αυτών, άριστερά δε έν τῷ δυσράκτου, κατά δύο βαθμίδας ύψηλότερον του δαπέδου, ή έδρα τών εισαγγελέων. Τα όπισθεν τών κατηγορουμένων καθίσματα, όπου δηλαδή εκάθητο πρότερον τό κέντρον της Βουλῆς, ώρίσθησαν δια τούς μάρτυρας. Τα εκατέρωθεν δε τούτων καθίσματα ώρίσθησαν δια τούς άκροατάς, έξ' άνω χωροϋσι περί τούς 300. Έν τῃ άριστερῃ πλευρῃ τρία καθίσματα, όπισθεν τών συνη-

γόρων τών κατηγορουμένων, ώρίσθησαν δια τούς δημοσιογράφους. Η δε άκρα άριστερά και ή θέσις όπου πρότερον εκάθηντο οι δημοσιογράφοι ώρίσθησαν επίσης δια τούς μάρτυρας. Τα προς άνατολάς θεωρεία, ήτοι τά άνωθεν της έδρας τών δικαστών εκλείσθησαν έμεινε δε τό πρότερον κοινόν θεωρείον και νυν ως τοιοϋτον' τά δε προς βορράν τών κυριών, δηλαδή της Βασιλίσσης και τών Διπλωματών, διαιρεθέντα τά τρία εις δύο, διετέθησαν υπέρ τών κυριών και του διπλωματικού σώματος.

Περί ώραν δε ήμισιαν μ. μ. της δευτέρας ήξαστο ή συνεδρίασις του εκτάκτου δικαστηρίου' εκ τών κατηγορουμένων άρχιερέων παρήσαν ο τών Πατρών και Κεφαλληνίας καθήμενοι έν τῷ μέσῳ τών άλλων κατηγορουμένων, έχοντες εκ δεξιών μεν τῶν πρώην ύπουργόν της Δικαιοσύνης και Οικονομικών κ. Β. Νικολόπουλον και έξ' άριστερῶν τῶν πρώην ύπουργόν τών Έκκλησιαστικῶν κ. Ι. Βαλασσόπουλον και τούς λοιπούς. Δικηγόροι τών κατηγορουμένων ήσαν οι δικηγόροι, Α. Ροντήρης βουλευτής Ναυπакτίας, Έμμ. Κόκκινος πρότανης του πανεπιστημίου, Α. Βαλασσόπουλος, Ι. Κυριακίδης, Α. Πονηρόπουλος, Ι. Ταμπακόπουλος, Ν. Μπουφίδης, Γ. Πετούσης, Ε. Ηλιόπουλος, Α. Διαμαντόπουλος, Γ. Παπαγεωργίου, Α. Δημητρακάκης, Ι. Δροσινός πρώην βουλευτής, Ι. Τυπάλδος, Α. Κακουλίδης, Ι. Χωραφάς, Α. Μελλισσουργός, Π. Χοιδάς, Π. Ζέρμας, Ι. Φεγγαράς, Θ. Κοκκάλας, Α. Καμπάς, Ν. Δαμβέργης, Ε. Κωνσταντινίδης, Π. Γκιγκας και Γ. Γεωργόπουλος, τό όλον δηλαδή 27.

Ο πρόεδρος κ. Βάλβης έρωτᾷ αν πάντες οι εισαγγελεῖς και κατηγορούμενοι παρίστανται καταφατικῆς δι' άπαντήσεως δοθείσης καλείται πρώτον ο κ. Β. Νικολόπουλος προς έν απαγγέλλεται ή κατηγορία και έρωτᾷται αν έχη συνηγόρους' ο κατηγορούμενος δνόμασεν αυτους' είτα καλούνται οι λοιποί κατηγορούμενοι Βαλασσόπουλος, οι δύο άρχιερείς και οι συνεργοί των Ν. Πενρῆς, Α. Χαριτάκης και Περ. Οικονομόπουλος. Μόνον ο άρχιεπίσκοπος Μεσσηνίας, μη δυνάμενος να προσέλθῃ και πάσχων, παύρησεν δια του κ. Ροντήρη, έν τό δικαστήριο παρεδέχθη αναγνωρίσαν τό κώλυμα.

Ο κ. Πρόεδρος προτείνει εις τούς κατηγορούς ν' απαγγείλωσι την κατηγορίαν' ο κ. Βουλπιώτης απαγγέλλει την διατετυπωμένην κατηγορίαν' οι εισαγγελεῖς κάθηνται επί της ώρισμένης αυτών θέσεως έν στολή δηλαδή όπως γράφει συνάδελφός τις τών Αθηνών με φράκον και λευκόν λαιμοδέτην' δεξιόθεν κάθηται ο κ. Κ. Λομβάρδος ως πρεσβύτερος, είτα ο κ. Μαυρομαράς, ο κ. Ν. Βαλαμακής, ο κ. Τ. Φιλήμων και τελευταίος προς τ' άριστερά ο νεώτερος κ. Δ. Βουλπιώτης.

Είτα εκφωνοϋνται τά δνόματα τών μάρτύρων έξ' ών δώδεκα δέν ενεφανίσθησαν' ο κ. πρόεδρος έρωτᾷ, εάν ή κατηγορία έχη να παρατηρήσῃ τι επί τών μη εμφανισθέντων μαρτύρων' ο κ. Βουλπιώτης άπαντᾷ ότι ως προς τινας μεν τοῖς είναι άδιάφορον άλλά δια τινας και ιδίως δια τόν κ. Αρσένην πρέπει να διαταχθῇ ή δια βίας προσαγωγή διότι θέλουσι καταθέσει σπουδαία περιστατικά' τό δικαστήριον διασκεφθέν καταδικάζει τούς λειπομάρτυρας εις 50 δραχμῶν πρόστιμον και βιαίαν προσαγωγήν και ανα-

τίθησι τὴν ἐκτέλεσιν τοῖς ἀρμοδίοις εἰσαγγελεύσιν.

Εἶτα ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὴν κατηγορίαν μεθ' ἧς καλούμενοι ὑπὸ τοῦ προέδρου προσέρχονται ἀνὰ εἰς οἱ κατηγορούμενοι δ κ. πρόεδρος ἀναπτύσσει αὐτοῖς τὴν κατηγορίαν ἐνὶ ἐκάστῳ, ὑπομιμνήσκων αὐτοῖς νὰ προσέξωσιν εἰς τὰς καταθέσεις τῶν μαρτύρων ἵνα ἐνδέοντι ἀπολογηθῶσι· τότε δ κ. Νικολόπουλος εἰς τῶν κατηγορουμένων ἀναφωνεῖ «εἶναι ψεῦδη, ἢ ἀλήθεια θ' ἀναλαμβάνη.»

Μετὰ ταῦτα οἱ δικηγόροι τῶν κατηγορουμένων ὡς καὶ ὁ κ. Νικολόπουλος ἐπικαλοῦνται τὸ ἀναρμόδιον τοῦ δικαστηρίου, μεθ' ἧς τὸ δικαστήριον διέκοψε τὰς ἐργασίας του, αἵτινες κατὰ τὰς Ἀττικὰς ἐφημερίδας προμηνύονται πολυήμεροι.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἄβριον τελεσθήσεται ἐν τῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ἡ δημοτελής ἑορτὴ τῶν τριῶν μεγάλων καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου, οὗτινος ὡς καὶ τῶν λοιπῶν τῆς Πανελληνίου ἐκπαιδευσεως ἰδρυμάτων, προσηκόντως θεωροῦνται προσάταται καὶ πολιουχοί. Ἡ ἑορτὴ αὕτη συνήθως πανηγυρίζεται μετὰ λαμπρότητος, παρευριστομένων ἐν αὐτῇ ἰδίως τῶν μαθητῶν, τῶν διδασκάλων καὶ πλήθους φιλομούσων καὶ φιλεδέρτων· κατ' ἔθος δ' ἐπικρατῆσαν καὶ λόγος ἐν αὐτῇ ἐκφωνεῖται.

— Καὶ πάλιν ὁ Νομάρχης κ. Ρωσσότος, καὶ περ ἀσθενῶν, ἐπισκέφθη σήμερον τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ ἠκροάσατο τῶν παραδόσεων.

— Ἡ ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν ἀνομβρία εἶχεν ἐμβάλει τοὺς πάντας εἰς σπουδαίας φροντίδας. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς παρελθούσης Δευτέρας πρὸς τὴν Τρίτην εἶχε συμβῆ λεπτὴ βροχὴ, ἥτις ἦτο ὁ πρόδρομος θαυφιλεστάτης καὶ διαρκοῦς βροχῆς, τὴν γῆν καταρδευσάσης καὶ τὰς οἰκίας δι' ὑδάτων ἐκώσοῦν ἐφοδιασάσης.

— Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως ἐψήφισε δραχ. 35 χιλιάδας πρὸς οἰκοδομὴν νέου Δημοτικοῦ σχολείου.

— Καθ' ἧς ἐμάθομεν συμβούλιον νομομαθῶν ἀπεράνθη ὅτι ἡ μετὰ τῆς κυβερνήσεως τῷ 1874 σύμβασις τῆς Ἑλλ. ἀτμοπλοίας, καὶ περ μὴ δημοσιευθεῖσα ἐγκαιρῶς ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἰσχύει, ἔχουσα κῆρος νόμου.

— Δις κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀνεράνη πυρκαϊὰ ἐνδυσί διαφόροις συνοικίαις. Εὐτυχῶς ἡ ταχέια συνδρομὴ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, αἵτινές εἰσιν ἀξιώπαινοι διὰ τοῦτο, προσέλαβε τὸ κακόν.

— Τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα καταπεσόντος συμπολίτου μας κ. Μ. Κατσιμαντῆ ἡ υγεία βαίνει ἐπὶ τὰ κρείττω.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν εἰς ἑκτῶ ἡμερῶν φυλάκισιν κλητῆρ, ἐν καταστάσει μέθης κακοποιήσας πολίτην, καὶ πολίτης δέ τις ὑβρίσας χωροφύλακα κατεδικάσθη αὐθημερὸν εἰς πενθήμερον φυλάκισιν.

Καλὸν τὸ μάθημα.

— Ἡθικὴν κεκτημένην περιουσίαν, τὴν ἀλήθειαν πάντοτε ἐκζητοῦσα καὶ τὸν προορι-

σμὸν τῆς δημοσιογραφίας ἀπαρεγκλίτως ἐκπληροῦσα ἡ μακαρία «Ἐξέγερσις» διδάσκει μετὰ Χριστιανικῆς φιλανθρωπίας τὸν «Ἥλιον» τὰ καθήκοντά του, καὶ προσπαθεῖ νὰ διαλύσῃ τὸ ἐπ' αὐτοῦ ὑπ' ὀργῆς, ἀγνοίας (καὶ ἄλλων ἴσως διαφόρων παθῶν) σκότος, καὶ νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὸν πρὸς τὸ διὰ τῆς συζητήσεως φῶς τῆς ἀληθείας, πρόχειρον ἀφορμὴν πρὸς διδασκαλίαν τὴν περὶ τοῦ Καταστάματος τῶν κ.κ. Κοπκίλη καὶ Πούρπουρα εἰδήσιν λαμβάνουσα.

Ὁ μικρὸς «Ἥλιος» συνερχόμενος εἰς ἐαυτὸν ὑπὸ τῶν παρὰ τῆς «Ἐξεγέρσεως» σοβαρῶν νοουθεσιῶν καὶ τῆς ἐμβριθοῦς διατυπώσεως τῶν δημοσιογραφικῶν καθηκόντων, εὐγνωμονεῖ τῇ νοουθεσίᾳ, καὶ κλίνει γόμφῳ ἐνώπιον αὐτῆς, ἐξαιτεῖται συγγνώμην ἐπὶ τῇ ἀμαρτήματι, παρακαλῶν ὅμως νὰ τῇ ἐπιτραπῇ εἰσεῖται μίαν φοράν νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὸ ὅτι αὐτὸς ἔχει δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν καθαρὰν ἐδημοσίευσεν.

Λυπούμενοι δ' ὅτι ἡ «Ἐξέγερσις» ἀνακυκῶσα τὰ περὶ τῶν κ. Κοπκίλη καὶ Πούρπουρα, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ συζητῇ ἐπ' αὐτῶν, βλάπτει αὐτοὺς, καὶ περ ἐπαγγελλομένη τὸν φίλον, πλειότερον τοῦ «Ἥλιου» καὶ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων, αἵτινες τὴν μασιέζουσαν τὸ ἐμπόριον κρίσιν μετὰ θλίψεως ἐκτραγωδοῦσαι, ἐποίησαντο λόγον καὶ περὶ τοῦ καταστάματος τούτου ἀπλῶς χάριν δημοσιογραφικῶν εἰδήσεων διαβεβαίωσεν τὴν «Ἐξέγερσιν» καὶ πάντα ἄλλον θέλοντα νὰ καταγνώσῃ αὐτοῦ ἐπιμονὴν καὶ πείσμα, ὅτι ἐν ἐξ ἀγνοίας ἢ πλάνης διέδιδεν εἰδήσιν ψευδῆ, καὶ μάλιστα εἰς συμφέροντα συμπολιτῶν ἀφορώσαν, ἤθελε προθύμως καὶ συγγνώμην αἰτῶν, ἀνακαλέσει τὸ ψεῦδος, ἢ διορθώσῃ τὸ λάθος του. Ἦδη ὅμως ἀδίκως διαψευδόμενος καὶ εἰς ἀκείρον προκαλούμενος συζητήσιν, εἰ καὶ «χαλεπὸν ἔστι λέγειν πρὸς γαστέρα ὅσα οὐκ ἔχουσιν» ἀναγκάζεται ἐν τούτοις χάριν τῆς ἀληθείας νὰ ἐπαναλάβῃ μετὰ λύπης ὅτι τὸ κατὰ τὴν ἐμπορικῆς ἀναγκασθὲν κρίσεως, ἐποίησατο στάσει τῶν πληρωμῶν του, ὅπερ εἶται καὶ λέγεται πτώχευσις.

Ἡ δὲ τὴν συζητήσιν προκαλοῦσα «Ἐξέγερσις» καὶ πᾶς ὅστις ἀμφιβάλλει περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ «Ἥλιου» δοθέντος ὁρισμοῦ, δύναται ἀναγνῶσθαι ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Α. Πάλλη Ἐρμηνείᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου Βιβλ. Γ'. μέρος Α'. § 815 τὸν ὁρισμὸν οὕτως ἐπιτιθέμενον «Πτώχευσις λέγεται ἡ κατάστασις τοῦ ἐμπόρου ὅστις εἴτε δι' ἀπογῆν εἴτε ἐκ στιγμιαίας ἀμηχανίας παύει τὰς πληρωμὰς του» καὶ ἐν § 816 «Ἐκ τοῦ ἐν ἀρ. 815 δοθέντος ὁρισμοῦ ἔπεται ὅτι πτώχευσις ὑπάρχει ἅμα ὁ ἔμπορος παύσῃ νὰ ἐξοφλῇ τὰς χρηματικὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις» καὶ ἐν § 818 «Διὰ νὰ ὑπάρξῃ πτώχευσις, δὲν ἀπαιτεῖται νὰ παύσῃ πᾶσα πληρωμὴ τοῦ ἐμπόρου»

Μολαταῦτα ὁ «Ἥλιος» καὶ μ' ὅλον ὅτι γινώσκει ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν λεληγημένων γραμματικῶν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀπώλεσαν οἱ δανεισταί, μὴ γενομένης ἀνανεώσεως τῶν γραμματικῶν, ἢ μὴ συμπεριληφθέντα, γενομένης, ὑπερχαρεῖς ἐπὶ τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ καταστάματος διὰ τῆς ἐπεμβάσεως καὶ υποστήριξεως τοῦ κ. Βαφιαδάκη, ἀπλῶς μόνον καὶ εὐφρόμως ἀπεκάλεσε τὸ πάθημα κατ' ἀρχὰς μὲν πτώχευσιν, εἶτα δὲ κατάστασιν πτωχεύσεως· ἐνῶ ἡ παρουσιαζομένη ὡς φίλη «Ἐξέγερσις» μὴ γινώσκουσα τὴν δια-

φορὰν τῶν ἔρων χρεωκοπία καὶ πτώχευσις ἐπανειλημμένως φορτῶνει ἐπὶ τῆς ῥάχως τῶν κ. Κοπκίλη καὶ Πούρπουρα τὸν τῆς «χρεωκοπίας» εἰς τὰς στήλας δῆθεν τοῦ «Ἥλιου», ἐφ' ὧν οὐδέποτε τοιοῦτόν τι ἐγράφη, αὐτὸν ἀποδίδουσα.

— Ἐν τινι τῶν προηγουμένων αὐτῆς φύλων ἢ συνάδελφος «Πνύξ» παραδέχεται, ὅτι ὅπως αὐξήσωσιν αἱ δημόσιοι πρόσδοι εἶναι ἀνάγκη ἐμπορικῆς κινήσεως καὶ τιμίων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων. Εἶτα δὲ εἰς τὰ τοῦ τελωνείου Σύρου μεταβαίνουσα, παραδέχεται μὲν ὅτι ἐφέτος ἢ ἐν αὐτῷ εἰσαγωγῆ ἦτο μεγαλύτερα, ἀλλ' ἐν τούτοις τὴν τιμὴν τῆς ἐκ ταύτης φυσικώτατα προσελθούσης ἀξίτησεως τῶν δημοσίων προσόδων ἀποδίδει μονομερῶς εἰς ἓνα τῶν ἐν αὐτῷ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, θύγουσα ἀδίκως ἕτερον, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ὁποίου δὲν ἔφθασαν εἰς τὸ ἐφετεινὸν ποσὸν τοῦ τελωνείου αἱ πρόσδοι.

Ἡμεῖς διαβεβαίωμεν τὴν συνάδελφον ὅτι καὶ ὁ ὑπάλληλος, ὃν ἐλαφρῶς θίγει, εἶναι ἐπίσης ὡς ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἐπαινούμενος χρηστός καὶ τίμιος. Ἐὰν δὲ αἱ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1875 πρόσδοι τοῦ ἐν Σύρῳ τελωνείου ὑπερέβησαν τὰς τοῦ 1872, 73 καὶ 74, τούτων ἰδίως αἰτία εἶναι, ὡς φρονοῦμεν, ἢ τοῦ ἐμπορίου διάφορος κίνησις. Διότι, ὡς πληροφορούμεθα, κατὰ τὸ λήξαν ἔτος μόναι αἱ ἐκ τοῦ λιμένος Λιβερπούλης προκύψασαι εἰσπράξεις παρέσχον 300 χιλιάδας δραχμῶν πλεον ἐκάστου τῶν πρὸ αὐτοῦ τριῶν τελευταίων ἐτῶν.

— Κατὰ τὸν «Ποσειδῶνα» ὑπὲρ τὰς 8 χιλιάδας πλοίων κατέπλευσαν εἰς Πειραιᾶ καθ' ὅλον τὸ 1875 ἔτος ἐξ ὧν 792 ἀτμόπλοια.

— Μετὰ τὸν πρῶτον καὶ δεῦτερον καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι τῆς Πανεπιστημιακῆς φάλαγγος ἐξελέξαντο τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτῶν· καὶ τοῦ μὲν τρίτου λοχαγὸς ἐξελέχθη ὁ κ. Θ. Ἀφεντούλης καθηγητῆς τῆς Φαρμακολογίας καὶ ὑπολοχαγὸς ὁ κ. Α. Χρηστομάνος καθηγητῆς τῆς Γενικῆς χημείας· τοῦ δὲ τετάρτου λοχαγὸς μὲν ὁ κ. Κ. Δεληγιάννης καθηγητῆς τῆς Παθολογικῆς ἀνατομίας καὶ ὑπολοχαγὸς ὁ κ. Σ. Τσιβανόπουλος καθηγητῆς τῆς Ἰστορίας· τοῦ δὲ πέμπτου λοχαγὸς μὲν ὁ κ. Κ. Κόντος καθηγητῆς τῶν Ἑλλ. γοαμμάτων, ὑπολοχαγὸς δὲ ὁ κ. Ν. Διομήδης Κυριακοῦ καθηγητῆς τῆς Πολιτικῆς δικονομίας.

— Ἡ ἐν Παρισίοις συνελθοῦσα νομισματικὴ σύνοδος ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν της. Τὸ ἐπικρατοῦν ἐν αὐτῇ πνεῦμα ἦτο καὶ εἶναι νὰ περιορισθῇ ἢ ἐκκοπῇ τῶν ἀργυρῶν νομισμάτων. Ἐν τούτοις εἰκάζεται, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλει χορηγηθῆ δικαίωμα ἀνωτέρας ποσότητος πενταδράχμων, ἐλπίζεται δὲ νὰ τῇ ἐπιτραπῇ νὰ κόψῃ ἐκτάκτως σὺν τῇ ἀναλογούσῃ αὐτῇ ποσότητι τῶν 4,000,000 φράγκων διὰ τὸ 1876 καὶ ἕτερα 8 ἑκατομμύρια εἰς πεντάδραχμα, ἥτοι τὸ ὅλον 12,000,000.

— Κατὰ νεωπάτας στατιστικὰς, τὰ ἐκ τῆς Μεσογείου καὶ Μαύρης θαλάσσης προερχόμενα ἐτήσια εἰσοδήματα ἔχουσιν ὡς ἐξῆς·

Ἐκ τῆς Ἀλβανίας	ἰχθύων φρ.	75,000,000.
» » »	κοραλίου »	46,000,000.
» » »	σπόγγου »	1,000,000.
Ἐκ τῆς παραγωγῆς ἄλατος »		12,000,000.

Άλας συλλέγεται κατ' έτος

Τόνοι 4,000,000	
έξ ών συλλέγει η Ισπανία	τόνους 200,000.
η Γαλλία	» 250,000.
η Ιταλία	» 300,000.
η Αυστρία	» 70,000.
η Ρωσία	» 420,000.
Η Έλλάς, Τουρκία και τα λοιπά κράτη)	200
	1140000.

ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΕΙΑ.

—ο—

Κατά τηλεγραφικώς εκ Πετρούπολεως ειδήσεις, εγένετο εκεί γνωστόν ότι η Πύλη δέν απέδέχθη τὸ σχέδιον τοῦ Ἀνδράσου περὶ εἰρηνεύσεως τῆς Ἑρζεγοβίνης, ἢ ἐπὶ τῷ ῥητῷ ὄρει νὰ καταθέσωσιν οἱ ἐπαναστάται τὰ ὅπλα πρώτον. Ὅθεν ὁ πρίγκηψ Γορτζακὼφ ἐπρότεινε εἰς τοὺς πληρεξούσιους τῶν ἐπαναστατῶν νὰ καταθέσωσι τὰ ὅπλα, ἐάν ἐπιθυμῶσι τὴν συνδρομὴν τῶν δυνάμεων.

Ἡ ἐκθασίς τῶν τελευταίων ἐν Ἑρζεγοβίνῃ μαχῶν εἶναι πλέον σήμερον ἀκριβῶς γνωστή. Κατὰ τοὺς ἐπαναστάτας, τὸ Τουρκικὸν ἀπόσπασμα, ὅπερ ἀπεκλείσθη τῇ 18 Ἰανουαρίου ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Γλοῦχας, οὐ μακρὰν τῆς Τρεβίγνης, συνέκειτο ἐκ τεσσάρων ταγματῶν καὶ τινῶν ἀτάκτων κατὰ δὲ τοὺς Τούρκους, ἐκ 200 μόνον ἀνδρῶν. Οἱ ἐπαναστάται ἀνήρχοντο εἰς τρισχιλίους ἀνδρας, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Πέκου Παύλοβιτς, τοῦ Βουκάλοβιτς, τοῦ Πέκτοβιτς καὶ τοῦ Βάσεβιτς. Μετὰ διήμερον ἀποκλεισθὲν, οἱ ἐπαναστάται ὤρμησαν εἰς ἐφοδὸν κατὰ τῶν Τουρκικῶν χαρακωμάτων καὶ ἐκυρίευσαν αὐτὰ τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο. Οἱ Τούρκοι, κατὰ τὴν δημολογίαν καὶ τῶν ἐχθρῶν των, ἠγωνίσθησαν ὡς λέοντες. Ἀφοῦ ἐξήντησαν τὸ πολεμοφοδία τῶν, ἤρξαντο ῥίπτοντες κατὰ τῶν πολεμίων λίθους. Ἐπὶ τέλους μόνον 50 ἐξ αὐτῶν κατόρθωσαν νὰ διαφύγωσιν. Οἱ λοιποὶ ἔμειναν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης νεκροὶ ἢ τετραυματισμένοι. Καὶ τῶν ἐπαναστατῶν αἱ ἀπώλειαι εἶναι μεγάλαι. Μόνον εἰς Ῥαγούζαν μετνήχθησαν 30 τραυματῆαι. Ἄλλ' ἰδίως τὴν ἐπὶ τῇ νίκῃ χαρὰν ἐπεσκίασεν ὁ ἥρωϊκὸς θάνατος τοῦ Μαξίμου Βέσεβιτς, γαμβροῦ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ἑνὸς τῶν ὀνομαστοτέρων ὀπλαρχηγῶν, διακριθέντος εἰς 14 ἄχρι τοῦδε μάχης. Τὸ φοβερὸν εἶναι ὅτι, ἐνῶ τὸ ἀποκεκλεισμένον Τουρκικὸν ἀπόσπασμα ἐμάχετο ἐπὶ δύο ὅλας ἡμέρας ἐγγὺς τῆς Τρεβίγνης, ἢ πολυάριθμος φρουρὰ τῆς πόλεως ἐκείνης οὔτε ἀπεπειράθη νὰ δράμῃ εἰς βοήθειάν του. Ἡ ἀδράνεια αὕτη ἐξηγεῖται ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν ὡς σύμπτωμα ἐσχάτης ἀποθαρρύνσεως. Ἐξοτε οἱ ἐπαναστάται ἔμειναν κύριοι τῆς μεταξὺ Ῥαγούζης καὶ Τρεβίγνης ὁδοῦ καὶ ἀπέκλεισαν σχεδὸν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὴν τελευταίαν ταύτην πόλιν. Χθεςινὸν ὅμως τηλεγράφημα ἀγγέλει ὅτι ὁ Μουγτάρ πασῶς, ἐπιτεθεὶς πανστρατιᾷ κατὰ τῶν Ἑρζεγοβινίων, ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ ἐγκαταλίπωσιν ἃς εἶχον κυριεύσει θέσεις καὶ νὰ καταφύγωσιν εἰς τὰ ὄρη.

Σπουδαῖον ἐπεισόδιον τῆς τελευταίας μάχης ὑπῆρξεν ἢ ἐν Ῥαγούζῃ, ἐνθα μετνήχθη τὸ πτώμα, δημοτελῆς κηδεῖα τοῦ γενναίου ὀπλαρχηγοῦ Μαξίμου Βάσεβιτς. Τὸ φέρετρον ἐκόσμηε στέφανος ἐκ δάφνης καὶ τρίχρους Σλαβικὴ σημαία παρηκολούθουν δ' αὐτὸ ὁ

δήμαρχος τῆς πόλεως, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, πολλοὶ Δαλματοὶ βουλευταὶ, ἄμετρον πλῆθος λαοῦ καὶ 600 ἐπαναστάται, ἐλθόντες ἐπὶ τούτῳ ἄοπλοι ἐξ Ἑρζεγοβίνης. Αἱ ὁδοὶ, δι' ὧν διήλθεν ἡ νεκρικὴ συνοδεία, ἦσαν ἐστολισμέναι διὰ πενθίμων σημαῶν τοὺς τοίχους δι' ἐκάλυπτον νεκρολογία ἀφηγούμεναι τ' ἀνδραγαθήματα τοῦ τεθνεώτος. Τὸ Ρωσικὸν προξενεῖον εἶχεν ἀνεπετάσει μεσίσιον τὴν Ῥωσικὴν σημαίαν, εἰς ἐνδειξὴν πένθους. Τῇ αἰτήσει τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου, ὁ νεκρὸς τοῦ γενναίου Μαξίμου μετνήχθη εἰς Κετίγγην, ὅπως κατατεθῇ εἰς τοὺς τάφους τῆς ἡγεμονικῆς οἰκογενείας. Εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐκφορᾶς οἱ συνοδεύσαντες αὐτὴν ἐπαναστάται διέβησαν αὐθις τὰ σύνορα καὶ ἐπανήλθον εἰς τὸ στρατόπεδόν των, καθ' οὗ ἐπέκειτο νέα ἐπίθεσις τῶν Τούρκων.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἀπῆλθεν ἀπὸ τοῦ προσκαιροῦ τούτου κόσμου εἰς τὴν αἰωνιότητα ὁ συμπολίτης ἡμῶν

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΠΑΛΑΡΑΣ.

Ἐκ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἑρμουπόλεως οἰκητόρων ὁ μακαρίτης, ἦτο ἀνὴρ ἐνάρετος, ἐξ ἡ βίον γαλήνιον καὶ διεκρίνετο διὰ τὴν μελιχίαν αὐτοῦ συμπεριφορὰν καὶ τὴν χρηστότητα. Ἀποθανὼν δὲ, καλὰς κατέλιπεν ἀναμνήσεις καὶ πάντες εἶπον μετὰ συμπαιθείας, αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!

Καὶ ὁ Φραγ. Γ. Δαλέζιος, Σύριος, εἰς πολὺς δημοσίας ὑπηρετήσας θέσεις, ἀπεβίωσε τὴν Τετάρτην καὶ ἐκηδεύθη, τῶν πολλῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων παρακολουθούτων τὴν κηδεῖαν καὶ πενθούτων.

Ὁ θεὸς παραμυθήσαι τὴν πολυμελῆ αὐτοῦ καὶ δυστυχῆ οἰκογένειαν!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΟΙΝΟΣ ΚΗΦΗΣΙΑΣ

Μέλας, εἰς φιάλας, πωλεῖται παρὰ τῷ ζυθοπωλείῳ τοῦ κ. Δ. ΜΙΓΚΗ. πρὸς δραχ. 1,35 ἐπὶ ἐπιστροφῇ τῆς φιάλης.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΜΙΛΑΝΟΥ

ἀνάλατον πρὸς δραχμὰς 14 ἡ ὀκτὰ, καὶ

ΧΟΙΡΟΜΗΡΙΑ ΒΟΥΛΩΝΙΑΣ.

Τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ κυρίου

Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ, ἐκτὸς τῶν ποικίλων εἰδῶν περὶ ὧν ἐγράψαμεν εἰς προλαβόντα φύλλα, ἐφωδιάσθη καὶ δι' ἄλλων νέων τοιούτων.

Κατ' αὐτὰς δὲ παρέλαβεν ἐκ Παρισίων

ΚΑΘΕΡΠΤΑΣ

διαφόρων εἰδῶν καὶ μεγεθῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Κονσόλας, καὶ ὥρολόγια τοῦ τοίχου, ἐτι δὲ καὶ

ΔΙΣΚΟΡΣ

argentés, κομψότατα τὰ πάντα καὶ εὗωνα.

ΑΓΩΓΗ

Περικλέους Σεβαστοπούλου κατοίκου

Ἑρμουπόλεως

κατὰ

Δημητρίου Δεσούδα κατοικίας καὶ διαμονῆς ἀγνώστου.

Ἐνώπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Κατὰ τὴν 15ην Φεβρουαρίου τοῦ 1874 ὁ ἀντίδικος πρὸς ἐξόφλησιν ποσοῦ προερχομένου ἀπὸ ὑπόλοιπον παλαιοῦ γραμματίου, ἐξέδοτο τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν γραμμάτιον εἰς διαταγὴν μου δι' εἰκοσάφραγκα χρυσᾶ τεσσαράκοντα, πληρωτέα μετὰ μῆνας τρεῖς καὶ μετὰ τόκου πρὸς 12 0]0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου, ἐξακολουθοῦντος τοῦ αὐτοῦ τόκου μέχρις ἐξοφλήσεως.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀντίδικος, καὶ περ λήξαντος τοῦ γραμματίου, δέν μοι ἐπλήρωσεν οὔτε λεπτόν ἀπέναντι, καθυστεροῦ δὲ καὶ τοὺς τόκους ἑνὸς ἔτους καὶ μηνῶν ἑνδεκα δραχ. 213,56.

Καλῶ αὐτὸν ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς παρουσίας καὶ ἐξαιτουμαι, δεκτῆς ταύτης μου γενομένης, νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως καὶ προσωρινῆς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως, νὰ μοι πληρῶσῃ διὰ κεφάλαιον καὶ τόκους δραχμὰς διατιμῆσεως 1,137,76 ἐντόκως πρὸς 12 0]0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξοδα καὶ τὰ τέλη τῆς σημάσεως.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπιδότη νομίμως τὴν παραῦσαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς διαμένοντα ἀντίδικον. Ὅμοιον δὲ καταχωρισθῆτω καὶ ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφημερίδι ὁ «Ἡλιος.»

Ἐν Ἑρμουπόλει τὴν 16 Ἰανουαρ. 1876.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
ΕΜΜ. Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Η «ΠΡΟΟΔΟΣ.»